

ACTA núm. 1/2016
ACTA DE LA SESSIÓ DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA
DEL DISTRICTE DE L'EIXAMPLE

Al Teatre del Centre Cívic Cotxeres Borrell de Barcelona, carrer Viladomat, 2-8, el dia QUATRE DE FEBRER DE 2016 a les 19.15 hores, s'hi reuneix el Consell del Districte, per celebrar l'Audiència Pública de conformitat amb el que disposa el Reglament Intern d'Organització i Funcionament del Districte de l'Eixample, sota la presidència de la regidora de l'Ajuntament de Barcelona Ima. Sra. Trini Capdevila i Burniol i la vicepresidència de la consellera Teresa Maria Pitarch i Arbós, assistits per la secretària delegada del Consell del Districte, Sra. Ana García Cachafeiro, que certifica. A efectes d'assessorament, hi assisteix també el gerent del Districte, el Sr. Màxim López Manresa.

Hi concorren també el regidor del Districte de l'Eixample, Im. Sr. Agustí Colom Cabau, i la regidora adscrita Ima. Sra. Francina Vila Valls (CiU).

A continuació es realitza una transcripció literal de les intervencions dels veïns i veïnes i representants de les associacions i entitats, així com de les respostes per part del regidor del Consell del Districte de l'Eixample.

La presidenta saluda els assistents i obre la sessió d'Audiència Pública del Districte de l'Eixample a les 19.15 hores, que comença.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, inicia la presentació de l'Audiència:

Començarem l'Audiència Pública del Districte de l'Eixample. Avui, per primera vegada crec que a la història, el Govern ha decidit traslladar-la, no fer-la a casa nostra, que seria la seu del Districte, sinó amb l'ànima d'apropar-ho més als ciutadans, entenc, s'ha començat aquesta experiència de fer l'Audiència Pública del Districte en un dels barris del districte, en aquest cas Sant Antoni.

Suposo que tots vostès saben com funciona una Audiència Pública, perquè la majoria de vostès són assistents habituals, i els altres són veïns que també han participat a l'Audiència en diferents ocasions. De tota manera, jo els explicaré quin és el funcionament per si per a alguna persona és la primera vegada que hi assisteix.

A l'Audiència Pública qui té la paraula, efectivament, són els veïns i les veïnes.

La **Sra. Maria Eugènia Sánchez** exposa:

(SENSE SO – sobre la situació del servei sanitari públic)

...necessitem tenir dades. Com per exemple, neixen tants nens, en aquest barri, en aquest districte. O tenim tanta gent gran. Necessitem aquestes dades, i en funció d'aquestes dades, poder fer una comissió que tingui cara i ulls.

Al voltant de Manso hem fet ja una recollida de firmes també en contra de les derivacions que es fan al Sagrat Cor. Això és una cosa que no només ens afecta aquí a aquest districte, sinó que també forma part d'un conveni molt més global d'anteriors legislatures de la Generalitat. Pensem que és un conveni... que mentre s'estan tancant llits a la pública, resulta que estem pagant empreses privades, com pot ser Sagrat Cor, ara és tot IDC Salut, que és una empresa de capital risc que va a les butxaques d'aquests senyors, i no reverteix a la pública.

Nosaltres el que volem és que el Clínic obri quiròfans i obri llits i que aquest conveni que hi ha hagut amb el Sagrat Cor, que s'acabava l'any passat, es vagi revertint. Pot ser que es faci a poc a poc.

Per tot això, demanem que es tingui en compte que els veïns volem participar, volem saber si ho veieu possible i com ho podem fer perquè puguem participar en la planificació d'aquests serveis i centres sanitaris al districte.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, agraeix la intervenció i dona la paraula a la Sra. Maite Melich.

La **Sra. Maite Melich** saluda tothom i comenta:

A part de ser veïna de l'Eixample des de fa més de 41 anys, participo en representació de molta gent, en aquest cas de la Marea Pensionista. Lamento el tema de les residències de tercera edat. S'està adaptant la que està a la Gran Via, i és una readaptació d'una cosa que ja existia, perquè per mi és el lloc on vaig néixer jo, precisament. Però hi ha una mancança de places enorme. Antigament hi havia una altra residència, que ara s'ha destruït, allà a Germanetes. Era regida per un equip de monges. Allò s'ha tirat. Sé que tenien previst fer una edificació de pisos tutelats, però no parlem d'allò. I al voltant nostre, es necessiten unes residències com calen. Fan falta en aquest barri, perquè té una extensió bastant gran, hi ha molta gent gran que està molt desatesa, amb una precarietat econòmica molt greu, amb un risc de pobresa grandiosos, amb el tema de desnonaments, hi ha temes gravíssims de soledat. També hi ha mancances, com ha comentat la meva companya Eugènia, en el tema de Serveis Socials, perquè estan un pèl desbordats, sobretot en el servei

de Manso i pel que fa a l'assistència de visites a les cases. Aquí al barri, tot i que tenim molta gent solidària, veïnatge i voluntaris, no arribem a moltes coses.

Demanem que ho tinguin en compte, que prenguin mesures ràpides i oportunes, que no sigui només un casal d'esbarjo com s'intenta fer a Calàbria 66. Al veïnat ens va costar moltíssim repartir-nos un espai petit, perquè està complementat per una entitat que no corresponia, no corresponia que fos BSM, sinó que nosaltres, els veïns, pel que fa a Calàbria 66 hem estat lluitant al carrer per fer moltes més coses de les que hem arribat a aconseguir. No volem que sigui només un lloc de casal. S'ha fet un casal de joc... No, volem un casal de convèncer la gent, de complements, artístic, però a més a més, aquella muralla de ferro que tenim, perquè tenim una muralla al cantó veïnal, això és vergonyós. En canvi, s'ha donat un vistiplau enorme a BSM. Això em sembla de les coses més degradants que podem tenir al barri. No era el vostre mandat, però en aquest moment vosaltres heu de prendre una decisió.

I sobretot, el tema dels desnonaments i de la precarietat de la gent gran. El districte de l'Eixample Esquerra és molt gran, i hi ha moltes residències que no són ni tan sols complementades... ja sabem que hi ha moltes retallades, però sí que demanem que això es tingui en compte amb qualitat i rapidesa. Gràcies.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Brahim Akiarsi.

El **Sr. Brahim Akiarsi** saluda tothom i manifesta:

Yo voy a ser muy breve. Yo quería preguntar qué se considera ruido. Cuando uno tiene una habitación alquilada por ejemplo para turistas, se dice que trae problemas y precariedad a la ciudad. En cambio, cuando bajan personas de hoteles de tres estrellas, y van con la botella y bebiendo enfrente del hotel, no pasa nada, porque son hoteles y han traído riqueza a la ciudad. Yo quería saber en qué consiste este ruido exactamente, o si para decir que es ruido se tiene en cuenta si es rico o pobre. Simplemente esto. Gracias.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, agraeix la intervenció i dóna la paraula al Sr. Arturo Puig.

El **Sr. Arturo Puig** saluda tothom i exposa:

Voldria exposar tres temes. El primer és una consulta. L'avinguda Josep Tarradellas, en la legislatura anterior es va arreglar —molt bé, per cert— fins a l'avinguda de Sarrià. Quan es pensa arreglar des de l'avinguda de Sarrià fins al final, que és a la part de l'avinguda de Roma? Ho dic perquè és una zona que està molt deteriorada, tant el terra, com els parterres, com la llum. Jo que sóc

una persona que tinc poca visió, he caigut, m'he fet mal, i sé, perquè conec bastant la problemàtica del barri, i després seguiré explicant algunes coses més, que fa falta... És a dir, s'ha fet una part ben feta, quan es farà l'altra part? És una pregunta, res més. Aquesta és la primera.

La segona pregunta té dos temes. Estic com a voluntari en un centre de gent gran, des del principi, que és a l'Esquerra de l'Eixample. Des del primer dia estic de voluntari allí. He participat en diverses comissions. A través de les comissions, els que coneixen els centres de gent gran saben que un portaveu de cada comissió forma la comissió gestora. I aquesta gestora teòricament és la que fa anar l'espai. Tot això ho deixo a criteri dels que m'escolten i de les persones que viuen aquest món de la gent gran a través de l'Ajuntament, que cadascú jutgi. El que realment passa és que hi ha una cosa que des del principi he intentat saber, perquè hi ha molta gent que també m'ho pregunta, ja que sóc dels més antics, és el tema de les subvencions als centres que són de l'Ajuntament. Quin criteri es segueix per atorgar-les? No hi ha hagut manera de saber-ho. Ho he preguntat, com se m'ha dit moltes vegades, a la gestora. Doncs m'han sortit amb evasives, les persones que vénen de l'Ajuntament no m'ho han dit, i vostè ja sap qui són. És un tema que m'agradaria saber, el criteri, perquè a més, també m'ho pregunta molta gent.

Un altre tema dins d'aquest tema, és un subtema, aquest centre que és de l'Ajuntament i fem una assemblea anual per donar compte de les nostres activitats i de les nostres despeses i ingressos. A mi em sembla una fal·làcia que donem compte de les despeses i els ingressos que corresponen a les quotes que cobrem i a la petita subvenció que rebem de l'Ajuntament. El pes fort el té l'Ajuntament amb les despeses que té fixes i variables. Fixes vol dir l'edifici. No sabem qui el paga, no sabem res. Jo sí que sé alguna cosa, perquè he estat tresorer. La llum, l'aigua... tot això no se sap. Quan vam començar aquest centre, va ser molt engrescador. Se'ns va dir: «a l'Eixample Esquerra hi haurà sis espais, i aquests espais tindran una forma diferent de l'actual, amb una forma més moderna de gestió, etcètera». A tothom ens va semblar molt bé. Però això seran sis. I després, han de ser tots els de l'Ajuntament. La realitat és que a dia d'avui em sembla que som dos o tres. Ni els sis que van començar s'han apuntat al carro. Som uns tres o quatre, no ho sé ben bé, i quasi cap més.

L'únic que jo vull fer destacar aquí és que hi ha unes despeses, hi ha uns ingressos, donem compte d'unes despeses i d'uns ingressos que són els més minsos de tots, perquè donem compte d'uns 20.000 euros que ingresseu dels nostres socis i de les quotes. Però no sabem res de les despeses grosses, perquè no sabem ni com van... sí que les paga l'Ajuntament, naturalment que les paga l'Ajuntament, però no sabem de quina forma ni sabem res. Ho dic perquè també molta gent m'ho ha preguntat i s'hauria de saber. Res més i disculpin si he dit alguna cosa que consideren que no hauria d'haver dit. Bona tarda a tothom.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, afirma que en absolut ha estat fora de lloc el contingut de la intervenció, que agraeix, i dóna la paraula al Sr. Albert Vila Sangenís.

El Sr. Albert Vila Sangenís comença la intervenció saludant i comenta:

Només voldria parlar... Sóc un defensor dels apartaments turístics. Sóc propietari i en tinc un. És una mica el que deia aquell senyor. Sempre hem mirat qui ve al nostre apartament. Els veïns que tenim nosaltres sempre han estat contents de la gent que ens ve, fins i tot ens ho han dit. Diuen: «val més que vingui gent que es porta bé, que no fa soroll, i tot això, que no pas que hi hagi un veí que es quedi fix i que porti molt més merder». Hi ha webs que avui permeten tenir relació amb la persona que ve.

Jo tinc nanos, i tinc dona, i sempre que viatgem també anem a apartaments turístics, a tot Europa, a Àsia, a Amèrica, a tots els llocs on hem anat. Només volia fer saber això. L'Ajuntament està fent bé penalitzant els apartaments en els quals hi ha descontrols, però hi ha altres tipus d'apartaments en què hi ha una bona tasca darrere, perquè igual que cuides l'apartament, cuides qui et ve, pel teu propi interès. Només això.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, agraeix la intervenció i indica:

Ara hauríem acabat aquest primer torn d'intervencions, si no hi ha ningú més que vulgui intervenir, que hagi arribat potser començada l'Audiència Pública, i tingui interès a intervenir. Si no és així, ara el regidor contestarà totes les preguntes i comentaris que s'han fet, i després tots els intervinents tindran un segon torn de rèplica. Això vol dir que si no s'han sentit contestats, tornen a preguntar, o si no estan d'acord amb el que ha dit el regidor, poden replicar, etcètera.

Per tant, jo ara passo la paraula al regidor del Districte, el Sr. Agustí Colom. Ell respondrà totes les preguntes i intervencions que s'han fet.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau, saluda tothom, agraeix l'assistència i les intervencions i diu:

Intentaré respondre a totes les preguntes, si m'és possible. N'hi ha algunes que s'havien registrat prèviament, per tant, els temes es podien tindre previstos, i d'altres les heu fet més sobre la marxa —que em sembla molt bé—. En tot cas, si alguna no queda resposta, ja buscarem la forma de poder-la respondre.

Segueixo l'ordre. El Sr. Toni Oller em preguntava dos aspectes amb relació a Calàbria 66. Un el tema del nom, el canvi de «sala d'actes» per «auditori». Això

ja ho vam parlar fa uns dies i vam decidir que sí que es faria el canvi, que no tenia major dificultat. Si no s'ha efectuat és perquè s'ha d'acabar... Com que és un edifici compartit, cal comentar-ho als diferents habitants de l'edifici, però en principi no hi haurà cap problema per denominar-lo «auditori». És la seva funció primigènia i, per tant, no hi haurà cap problema. I sobre el tema de la cartellera, també m'han comunicat que està previst. Per tant, en principi no hauria de trigar gaire i podreu disposar d'aquesta cartellera. No sé on es pensa ubicar, però es farà.

Sobre la consulta de la propietat, no s'ha fet. Això sí que m'ho apunto. Crec que aquest tema ja me'l va plantejar, i no he estat diligent respecte d'això. Ja ho seré. M'interessaré per veure-ho. Li vaig dir que ho faria, doncs ho faré al més aviat que pugui.

El Sr. Jordi Manén parlava sobre la Model. Jo crec que és benvinguda qualsevol proposta sobre un espai que és públic però que avui no està a disposició del veïnat. Per tant, és un espai que volem que en el termini de temps més breu possible estigui a disposició del conjunt de veïns i de veïnes i, per tant, que presti els serveis que creiem que en els moments actuals hauria de prestar. En primer lloc, perquè una presó en el segle XXI, més enllà que les normatives ens hi obliguin, però independentment d'això, hem de fer tot el possible perquè les persones que estiguin allà, siguin preventives o siguin penades, no tinguin més pena que aquelles que els adjudica el jutge en qüestió. I, per tant, no pot ser que a hores d'ara visquin en les condicions que hi ha, és una presó que no correspon als temps actuals. Per tant, en aquest sentit, nosaltres volem, en primer lloc, que aquesta presó sigui enderrocada i desaparegui per poder donar aquell servei que correspon i, per altra banda, perquè en el barri hi ha unes reivindicacions importants sobre equipaments, sobre zona verda, sobre diversos serveis, que es podrien ubicar en aquell espai.

Sobre la tipologia d'equipaments, des de fa uns anys s'han anat fent debats i hi ha hagut processos de participació amb les diferents entitats que hi ha en el barri, i amb l'Associació de Veïns. Per tant, d'alguna forma, ja s'han vist quines són les necessitats, ja s'han anat trobant els consensos sobre aquestes necessitats, i també em referiré a algunes d'elles. Algú plantejava el tema de la residència de gent gran, o l'escola, per tant, hi ha demandes. També s'ha de buscar, òbviament, aquest equilibri entre equipament i espai verd perquè el districte, i en concret la zona de l'Esquerra de l'Eixample, està necessitada tant d'equipaments com de zona verda. És un problema que tenim a tot el districte. L'espai públic és limitat i, per tant, hem de ser capaços de trobar els equilibris necessaris perquè puguin prosperar aquests dos tipus de necessitats que tenim. Per un costat anar fent cada vegada més verda la ciutat, i per altra banda, dotar-nos d'aquells equipaments públics que satisfacin les diverses necessitats de les quals avui estem mancats.

Respecte a la valoració d'enderrocar o no tota la presó. Fruit d'aquests debats, hi ha una certa valoració fins al moment: la recuperació de la història i, per tant,

la recuperació en termes de memorial històric del que va significar la presó, està plantejada per poder conservar una part o alguns dels ramals, i possiblement el panòptic, amb la idea de visibilitzar el que en el seu moment va significar des del punt de vista de la repressió franquista. Per tant, en aquest sentit crec, i aquí hi poden haver certes discrepàncies, que una manera de poder mantenir aquest memorial és poder conservar una part d'aquesta presó, perquè ens ajudaria a ubicar aquest memorial.

En tot cas, la definició de la Model crec que en aquests moments ha de passar per tres passos. No vol dir que hagin de ser seqüencials, poden anar paral·leles. La primera d'elles és poder recuperar especialment aquest espai com un espai veïnal d'equipaments i zona verda, i això competeix a la Generalitat, que és qui té les competències per ubicar la presó al lloc que li correspon. I, per tant, necessitem que sigui diligent en aquest aspecte.

En segon lloc, necessitem fer i acabar de definir els espais concrets, recuperar els processos participatius que en el seu moment es van fer, i acabar de polir els serrells necessaris, i això forma part dels processos de participació.

I en tercer lloc, les ubicacions concretes també van vinculades a quines són les realitats de qualificacions de cada un dels espais i, per tant, hi ha ubicacions que són més factibles, amb les qualificacions existents, i altres el que necessitarien és un procés de requalificació, la qual cosa dificulta i allarga el procés. Jo crec que en tot cas estem en una fase, malauradament, en què no està del tot definit i, per tant, qualsevol aportació en aquest sentit és benvinguda.

Respecte a la Sra. Maria Eugènia Sánchez, que ens plantejava el tema de la participació veïnal en les diferents etapes de la gestió sanitària, des de l'inici de la planificació. Nosaltres compartim, des del Govern, aquesta voluntat. Nosaltres hem considerat que les veus dels veïns i de les veïnes, i de les associacions, han de ser partícips en els dissenys dels processos, perquè això fa que aquests processos, com ja assenyalava, s'apropin més a les necessitats i a les voluntats i, per tant, en aquest sentit compartim unes mateixes pretensions i un mateix ideari.

De fet, i vostè ho assenyalava, en el tema de Manso ja hi ha una comissió de seguiment, i per tant, és un avenç. Vostè vol anar molt més enllà, com tots voldríem, però ja és un avenç en el sentit que en el cas de Manso ja s'ha creat una comissió que ens permet fer un seguiment per veure quines són les voluntats que inicialment tenia el Consorci i la Generalitat, i d'alguna manera hem aconseguit, amb l'esforç del moviment veïnal, de les usuàries, dels professionals, i del propi govern a través de la consellera del Districte, o la comissionada, que avui a Barcelona el paper de l'Ajuntament dins del que constitueix el Consorci sigui un paper molt més actiu, que sigui un paper que reivindica, i que no tingui una posició passiva. Per tant, crec que tant des de la comissionada com des del Govern en general, i també del Districte, tenim la voluntat que això siguin uns primers passos perquè aquestes comissions

tinguin cada vegada un paper molt més actiu. I això també vol dir que hem de vèncer resistències, resistències des del punt de vista de les altres administracions, que són les competents. Estem en aquesta tasca de fer aquest treball de pedagogia i d'activisme per poder reivindicar no només el paper de l'Ajuntament allà on participa, sinó també del conjunt dels diversos actors.

I per altra part, en aquest sentit, jo crec que quan està plantejant quina és la determinació de necessitats, també voldria assenyalar que més enllà que puguem avançar en aquests processos de participació, que tinguin molta més capacitat i no siguin només un lloc de donar compte, sinó que tinguin una capacitat més real d'incidir, jo crec que ara tenim un moment important, que és la confecció del PAD a escala de districte, i del PAM a escala de ciutat. En el Pla d'actuació municipal i en el Pla d'actuació del districte també s'estan configurant quines són les demandes en tots i cada un dels espais, en concret en el camp de la salut, i per tant, jo els convido que participin de manera activa en els processos participatius d'elaboració tant del PAD com del PAM, perquè crec que aquí també podem avançar a definir aquestes necessitats de forma més immediata, i això no treu que puguem seguir avançant en les altres qüestions.

La Sra. Maite Melich ens plantejava un tema fonamental en el districte, que és el tema de la gent gran i la seva situació de pobresa. A vegades no és pobresa, a vegades és una situació d'estar desateses, per l'edat, per la situació de ser persones que estan soles, perquè moltes d'elles són dones, senyores grans, vídues, que tenen una situació de solitud i en el cas d'algunes d'elles, a més, s'hi suma, i agreuja més la situació, una situació d'incapacitat o de dependència, o situacions de pobresa, fet que genera un panorama molt preocupant. A més, l'Eixample té un element, per la idiosincràsia del barri i de la seva població, que és la invisibilitat. Hi ha altres barris on la pobresa o les situacions de vulnerabilitat són més visibles, i això permet que hi hagi més actuacions o que es puguin almenys detectar, i aquí tenim un problema que és que això es viu amb una greu invisibilitat, i això fa que sigui més difícil actuar-hi. Per això és un tema que ens preocupa, i ens ocuparà. Nosaltres en el proper Plenari teníem pensat portar algunes qüestions que tenien a veure amb la situació no sols de la gent gran, sinó també d'altres persones i col·lectius vulnerables en el nostre districte. I jo volia plantejar com a informe del regidor poder posar... perquè jo crec que el primer que hem de fer és posar en valor el que s'està fent, i veure les mancances respecte a les necessitats per poder actuar-hi.

En tot cas, amb relació al tema que m'està plantejant, vostè em plantejava el tema de les residències. Però òbviament, amb relació a la gent gran les demandes són múltiples. Tenim demandes en el districte de residències, és veritat, però també tenim demandes de gent que vol una plaça en un casal de gent gran. Tenim més de 3.000 persones que també ens ho demanden. I també tenim el problema dels desnonaments, que alguns d'ells afecten gent gran. Òbviament, pel que fa a cada una d'aquestes demandes, el paper de

L'Ajuntament depèn de les seves competències. Les competències estrictes de l'Ajuntament són la promoció d'unes millors condicions per a la gent gran, i estan clarament identificades en els casals de gent gran. Per això nosaltres estem treballant per oferir casals de gent gran. Ara fa poc vam comunicar que havíem comprat un local al carrer Calàbria, a la illa Bayer, per poder ubicar-hi un casal de gent i poder resoldre part d'aquestes demandes que tenim.

Respecte a la residència, pel que a nosaltres ens afecta, nosaltres tenim competències per construir pisos dotacionals i, per tant, tenim previst a l'illa de Germanetes un bloc de pisos dotacionals. En aquesta zona del districte, a l'Esquerra, es farà aviat. Tenim Transformadors, on hi ha previst un espai intergeneracional i, per tant, també tindrà un espai per a gent gran, tot i que el procés s'ha d'acabar de definir. Per tant, estem actuant.

Ara, pel que fa a les residències, no és competència de l'Ajuntament, és competència de la Generalitat. La nostra funció és oferir els espais, espai públic per poder-ho fer, i ja fa temps, també en anteriors mandats, s'han ofert espais perquè la Generalitat pogués ubicar-hi residències. De fet, a prop d'aquí, a Viladomat, davant de Germanetes, en els jardins Paula Montal, hi ha ofert un espai que està a disposició de la Generalitat per construir-hi una residència. També a Roger de Flor tenim un espai que està destinat a aquest ús. A l'Esquerra tenim també l'illa Skoda, i també tenim en previsió, però això depèn de les voluntats, que a la Model també se'n faci una. Tenim previsions, però qui ha de fer la construcció és la Generalitat. Nosaltres estem complint la nostra capacitat d'incidència, tant en el tema del Consorci com en altres, en el Consorci de Serveis Socials des de l'Ajuntament hi estem insistim, ho treballem, reivindicuem que volem que es facin aquests espais, però en última instància, haurem de reclamar que exerceixin les seves funcions, i que executin aquestes obres, a la Generalitat de Catalunya, que és qui té la competència. Nosaltres els espais els estem oferint. Tot i així, també vull dir-li que no ens quedem aquí, a oferir els espais, sinó que estem fent pressions. Quan es reuneix l'alcalde amb el president de la Generalitat, tant amb el que estava en funcions com amb el nou president, porta tot el llistat de demandes que tenim a la nostra ciutat i, per tant, també anem fent aquest treball d'anar incidint sobre les altres administracions perquè elles també compleixin amb aquesta necessitat d'oferir aquests serveis socials per millorar les condicions de vida de les nostres persones, veïns i veïnes, i en aquest cas de les persones grans.

Pel que fa als desnonaments, també som conscients que en aquesta part del districte, com estava demanant, tenim problemes de desnonaments. Més enllà que els Serveis Socials actuen cada una de les vegades que hi ha un desnonament per trobar una sortida a les situacions del desnonament i s'ofereixen vies alternatives... És veritat que a vegades la via alternativa que dóna una major estabilitat, que és oferir un pis de lloguer social a les persones afectades, en aquests moments en el barri no en tenim, i per això hi ha el projecte que a l'illa de Germanetes puguem construir un bloc de pisos de lloguer social que puguin cobrir aquest aspecte perquè les persones que

malauradament siguin desnonades puguin tindre una alternativa en el mateix barri, i que no siguin allunyades del seu lloc d'origen.

Passo al Sr. Brahim [Akiarsi ?] sobre la pregunta del soroll que plantejava. Jo li haig de dir, Sr. Brahim.... ¿Me entiende en catalán? Perfecte. Com ha d'entendre, el nivell de soroll, per a nosaltres, és el mateix, i per tant, l'avaluem de la mateixa forma, estrictament, tant si el fa un pis turístic, com si el fa una pensió, com si el fa una discoteca, o un hotel de cinc estrelles, tres o quatre estrelles. Per tant, des del punt de vista de l'incompliment de la normativa de l'ordenança de sorolls, i de l'avaluació de si està perjudicant els seus veïns i veïnes pel fet d'emetre uns sorolls excessivament alts, són igualment tractats i no hi ha cap tipus de discriminació. Quan hi ha qualsevol denúncia sobre sorolls que tenen una certa regularitat, es fan les mesures sonomètriques necessàries per avaluar-ho i, per tant, si incompleixen les normatives que estan vinculades a les hores de nit, als espais, a les diferents situacions, són igualment requerits, independentment, òbviament, com no podria ser d'una altra manera, de quin sigui el seu estatus o la seva situació. Per tant, el tracte de qualsevol persona davant de la llei, i en aquest cas davant de les normes, és el mateix. Si no fos així, jo estaria prevaricant, i li asseguro que l'últim que vull a la meua vida és prevaricar, perquè crec que tinc una certa trajectòria. Però no sols jo, a l'Ajuntament qualsevol dels tècnics, els equips directius, sempre han actuat així. Per tant, l'Ajuntament no ha fet mai un tracte de favor en aquest aspecte, ni en cap altre, a ningú, ni per la seva renda, ni per la seva situació, ni per un especial tracte. Si hi hagués un cas d'aquest, estaria incomplint la norma, seria una situació d'irregularitat, i des del mateix Ajuntament es perseguiria. En aquests moments no tenim cap cas que ens consti i, per tant, jo li asseguro que donem el mateix tracte a tothom, i ho fem des de fa temps.

El Sr. Arturo Puig em parlava de l'avinguda Tarradellas. És veritat que de l'avinguda Tarradellas s'ha reurbanitzat el tram que va des de l'avinguda Sarrià fins a la plaça Francesc Macià, però el tros des de l'avinguda Sarrià fins a estació de Sants es va fer anteriorment, està tota reurbanitzada. Jo la conec, hi he passejat. Sí que recordo que fa uns quants anys les arrels de l'arbrat havien anat trencant tota la part asfaltada i sobresortien, però ara ja està tot arreglat, i en principi el que és aquest tram està tot reurbanitzat. En principi no ens consta.

I sobre el que deia dels casals de gent gran, les subvencions les reben perquè es presenten a una convocatòria general de subvencions, que està oberta en aquests moments. Hi ha unes bases i, per tant, han de complir les bases. I hi ha una avaluació tècnica de les propostes que es fan, i a partir d'aquesta avaluació tècnica es fa una concessió. Per tant, és un procés de concurrència, tothom hi pot concórrer, totes les entitats, etc. I hi ha un procés de publicitat en el qual es fa públic quina és la concessió de subvenció que es dona a cada una de les entitats i, per tant, a un espai de gent gran com aquest.

I pel que fa al Sr. Albert Vila, que parlava sobre pisos turístics, crec que més que una pregunta era un comentari que vostè feia sobre aquest tema. En tot cas, pel que fa als habitatges d'ús turístic, voldria dir un parell de coses.

En primer lloc, crec que hauríem d'assenyalar dos tipus d'habitatges d'ús turístic: aquells que són legals i aquells que són il·legals. Malauradament, a la nostra ciutat ha anat creixent, els darrers anys, el volum d'habitatges d'ús turístic il·legals els quals, òbviament, i en la mateixa línia del que deia abans quan contestava al Sr. Brahim, nosaltres no podem tolerar. Per tant, el Govern actual té la ferma voluntat d'intentar fer totes i cada una de les mesures possibles per poder eradicar la il·legalitat dels pisos turístics, com qualsevol il·legalitat, però profundament aquesta, perquè a més som conscients de les dificultats que pot generar la governança dels allotjaments en general, i si tenim una bossa d'habitatges il·legals qualsevol actuació que puguem fer quedaria totalment inefectiva perquè escaparia de les actuacions.

Per tant, nosaltres tenim la ferma voluntat de posar fi a tots els pisos il·legals, independentment que molestin o no molestin, simplement perquè en aquesta ciutat hi ha unes normes i hi ha una regulació, els habitatges d'ús turístic paguen unes taxes i, per tant, ha d'haver-hi el mateix tracte per a tothom, i si la gent vol tenir un habitatge d'ús turístic ha de fer un comunicat, tenir el registre adequat i complir les normes dels habitatges d'ús turístic. Per tant, els perseguirem en aquest sentit.

Ho estem fent. Ho estem fent des de l'Ajuntament fent inspeccions, però tampoc no se'ls escapa que les inspeccions són formes lentes, difícils, tenim uns règims garantistes que són règims que donen seguretat i preserven els drets de qualsevol veí o veïna en múltiples aspectes, però també és veritat que quan algú comet una irregularitat, una il·legalitat, com en aquest cas, fa més difícil la seva eradicació, però crec que ho hem d'assumir. La democràcia i la justícia són principis que hem de tenir presents i hem d'assumir que els costos de tenir un cert règim garantista ens obliga a ser més lents o que ens costi més poder corregir les situacions inadequades, però hi estem actuant.

Paral·lelament, estem fent altres actuacions. Estem treballant per intentar aconseguir que sigui molt més efectiu. Nosaltres perseguim que no hi hagi cap pis turístic ni cap hostel turístic que es pugui anunciar en una plataforma, per tant, estem fent els passos necessaris per poder arribar a un èxit en aquest sentit. I ho farem. També fem altres coses, que si m'ho permeteu no les explicaré perquè no cal explicar totes les vies que pensem utilitzar, quan les tinguem dissenyades i vegem que funcionen, ja les explicarem. En tot cas, estem treballant per moltes vies per poder eradicar aquesta situació.

Respecte als legals, com tots els habitatges turístics, sovint poden tensionar la convivència, però n'hi ha molts, evidentment, que no la tensionen. Hem de ser capaços de trobar aquells mecanismes que, quan tinguem algun problema, el puguem resoldre. En aquests moments tenim un telèfon 24 hores, i els legals estan obligats a tenir-lo per poder donar resposta, però en alguns casos... Crec

que s'ha de dir tot, el volum de denúncies respecte a habitatges turístics a la ciutat de Barcelona és molt minso respecte al volum d'habitatges turístics legals. Però també s'ha de dir que les que hi ha, són d'una intensitat i d'una tensió important. Ens trobem en una situació en la qual hi ha moltes menys denúncies de les que sembla, però les que hi ha en alguns casos creen una situació de tensió important a l'entorn, i hem de trobar els mecanismes per resoldre aquestes situacions. El telèfon de 24 hores no és suficient per als casos que més tensionen i que possiblement són els més greus perquè generen més impacte al seu entorn i es transmeten com si fos la generalització, hem de trobar mesures que ens ajudin a resoldre'ls, i ara no les tenim. Hem de treballar per trobar unes mesures que siguin efectives, i això redundarà en benefici de tothom, en benefici dels veïns i de les veïnes que es veuen sotmesos a aquests pocs casos i en benefici dels mateixos propietaris, promotors o operadors dels habitatges d'ús turístic, perquè baixarà la tensió.

Estem treballant en aquesta línia, buscant alguna forma que ens assegurí que quan es detecten aquests casos no s'eternitzin perquè són situacions problemàtiques que generen una situació de tensió al voltant d'això que amplifica molt els efectes. Si som capaços d'acceptar aquesta diagnosi, ens ajudarà també a tots plegats a posar en mesura la situació i actuar-hi. És cert que són poques denúncies, però les que tenim generen tensió. Per què? Perquè tothom és conscient de la tensió que es produeix quan en un habitatge hi ha molta rotació de persones, o quan aquestes persones generen tensió en unes hores en què els veïns estan descansant, si no està ben controlat i hi ha un focus, els greuges per al seu voltant són molt greus. Per tant, hem de buscar fórmules per poder resoldre aquestes situacions de forma dràstica, que respectin el dret a la convivència que tenen tots els veïns i veïnes, i el dret al descans.

Crec que he contestat totes les preguntes. Ara us correspondria fer una valoració, si les respostes són adequades o no, si hi ha coses que m'he descuidat, és a dir, el dret a rèplica.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol, agraeix la intervenció i explica:

Efectivament, com els havia comentat, ara hi ha el torn de rèplica per a tots aquells ciutadans que han intervingut i consideren que volen tornar a intervenir. Per tant, tornarem a començar des de l'inici. Aniré cridant les persones que han intervingut per si ho volen tornar a fer.

En primer lloc, el Sr. Toni Oller. No hi és.

El Sr. Jordi Manén, tampoc.

La Sra. Maria Eugènia Sánchez?

La **Sra. Maria Eugènia Sánchez** comenta:

Una cosa molt curta.

El que comentaves que s'ha d'incloure al PAM o al PAD, és veritat que no és un tema pròpiament de competència municipal sinó que hi ha la Generalitat i és difícil incloure aquest tema, però cal buscar alguna manera de fer-ho. Incloure'l com a tema de participació ciutadana és difícil, pensem que és més de gestió política...

Repeteixo. Com que els serveis i centres sanitaris són competència de l'Ajuntament només en el 40% d'intervenció en el Consorci, i es mesura per altres coses, buscarem la manera d'incloure-ho en el PAM o PAD, però ho veiem difícil. Creiem que és més de voluntat política que no incloure-ho com una mesura concreta.

El **regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau**, contesta:

Com que també plantejaves necessitats d'equipaments i demandes, crec que al PAD es poden plantejar. Òbviament, algunes no són potestat municipal i altres sí, en sanitat n'hi ha poques, però potser el que es pot plantejar són les demandes, i per tant, el sòl públic en aquest sentit. Pel que fa a la resta, estic totalment d'acord que el que hem de fer és buscar els mecanismes no només via Generalitat, a través de les actuacions i del Parlament. Coincidim en el fet que a través del Consorci de la ciutat de Barcelona es pot reivindicar, i crec que en poc temps hem mostrat com a mínim el potencial que teníem en el Consorci i que els últims quatre anys no havia estat explotat. En aquest sentit, crec que un 40% mai havia tingut tanta força. Un 40%, quan l'altre té un 60% però són només dos, dóna molta força si es vol. Crec que s'ha fet i s'ha fet de bona forma buscant també el consens amb l'altra part i s'està treballant buscant aquest element, que hi hagi la voluntat que a la ciutat de Barcelona, i a més després d'haver patit totes les retallades impulsades des de la Generalitat, es comencin a revertir i comencem a impulsar demandes ciutadanes, que són les demandes que el mateix Govern considera lícites, per tant, la defensa de la sanitat pública i tot el que això significa.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, dóna la paraula a la Sra. Maite Melich.

La **Sra. Maite Melich** comenta:

He parlat en nom de molta gent de l'Esquerra de l'Eixample. L'Eixample és molt gran, la precarietat de l'Esquerra és més gran que a la resta, perquè a partir de

la ronda i del carrer Casanovas ja es considera un Eixample... ja no solament Esquerra.

Pel que fa al tema de la residència, no és que demanem residències per aparcar la gent gran i deixar-la allà, en absolut.

I pel que fa al tema dels pisos, a què molt bé heu fet referència, jo me'n vaig informar, són pisos tutelats per a gent gran, per a persones amb precarietat econòmica, o persones que han desnonat —sempre parlo de l'Esquerra en aquest cas—, i és molt greu perquè només n'hi ha 40, de pisos, que és mínim, perquè el nostre espai és molt extens. Sabem que és competència de la Generalitat, però l'Ajuntament també té una part important. I el tema de fer una nova residència a la part de la Model, com teniu previst, fa molts anys que estem lluitant perquè la Model surti de casa nostra, però és un procés molt llarg i la gent gran no té temps.

I després, la precarietat econòmica, sobretot pel que fa a la precarietat alimentària i de les pensions. Ho torno a repetir: l'Esquerra està molt abandonada, per diferents entitats, per anteriors mandats, i és molt important que hi poseu fil a l'agulla amb rapidesa. Gràcies.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau, assenyala:

Ja sé que 40 és molt poc, però 40 és més que res. S'ha d'avançar, s'ha de seguir. Totes les ciutats que tenen grans serveis i equipaments és perquè un dia van començar amb 40 i no van parar, i van seguir. Aquí, malauradament, en els últims anys amb la crisi econòmica es va aprofitar la crisi i es va voler fer una política que anava en contra dels serveis públics, que retallava aquests serveis que precisament són els que beneficiaven més la gent més vulnerable i la gent més necessitada. D'alguna forma, nosaltres com a govern som resultat de la crítica d'aquesta situació i, per tant, estem obligats a intentar-ho solucionar al més aviat possible. Però ho intentarem fer, com deia abans, des de l'Ajuntament i les seves competències. Però com deia abans, intentem anar més lluny perquè, pel que fa a la salut, al Consorci estem aconseguint que allò que havia de fer la Generalitat ho faci una mica diferent. En aquest sentit, encara que les residències no siguin competència de l'Ajuntament, sí que som els que hem de garantir i exigir a l'Administració de la Generalitat que executi aquestes residències que necessitem.

Per tant, nosaltres donem valor al concepte de què és una residència, sabem que no és un mer lloc d'aparcament, la realitat de la gent gran és múltiple, hi ha situacions molt diverses, hi ha situacions que es poden satisfer a través d'un pis dotacional, altres que es poden resoldre donant un espai, com un casal de gent gran, perquè la persona pot viure bé a casa seva, i altres situacions necessiten una residència. Treballem amb l'objectiu de permetre que la gent gran tingui una vida digna i emancipada, que permeti que aquestes persones puguin viure aquests anys —que cada vegada són més— amb qualitat i amb

tots els serveis i que aquests es puguin subministrar de formes molt diverses. A l'Esquerra tenim un espai, que és als jardins de Paula Montal, que és el que s'ha ofert i seguirem reivindicant-ho. Buscarem altres espais. Espero que la Model sigui una realitat més aviat que tard, i hi estem treballant.

Pel que fa a la part de la pobresa, crec que hi ha un treball important a fer, necessitem idees més agosarades per part nostra per poder tractar les situacions de pobresa i solitud de gent a casa seva, i tenim experiències d'altres ciutats europees que han jugat amb diferents mecanismes, per tant, podem intentar provar-ne alguns. Es tracta d'atacar diversos elements i fer que al final puguem tindre això, cada u amb les competències que té.

Quant a les pensions, nosaltres ho reivindicuem i ho fem de la mateixa forma que estem demanant poder tirar endavant a Barcelona un salari mínim de ciutat. Estem treballant aquestes línies i posant temes a l'agenda perquè les altres administracions s'hi vagin pronunciant. També s'ha de veure què passa amb el Govern de l'Estat, ens ajudaria molt que fos un altre i que tingués voluntat en aquesta línia i ens hi poguéssim trobar.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol, constata que el Sr. Brahim Akiarsi no vol fer ús del torn de rèplica i dóna la paraula al Sr. Arturo Puig.

El Sr. Arturo Puig creu que no s'ha explicat amb prou claredat i aclareix:

Quan em refereixo a l'avinguda Josep Tarradellas i al tram del qual estem parlant, sé que fa uns set anys, o no sé quants, vostè ho sap millor que jo, es va arreglar. Però no només és el terra que s'ha deteriorat, el que més ens preocupa als veïns és l'enllumenat, que hi ha poca llum. Aquest és el matís. La resta és el deteriorament lògic d'una cosa que s'ha fet patim-patam i que ha durat molt poc. Aquest és el tema. Que sàpiga que el problema és la llum.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau, confirma que no l'havia entès.

El Sr. Arturo Puig insisteix que potser no s'ha explicat prou clarament, i continua:

Un altre punt, el punt dels centres de gent gran i les subvencions. Vostè ho ha explicat, perfectament, i jo també ho conec perquè fa molts anys que estic en aquest tema. Però el que jo i molts altres voldríem saber és el criteri, el protocol. Què valora el comitè d'assignació d'aquestes subvencions, en quina avaluació es basa per fer aquestes valoracions, aquest 2, aquest 3, aquest 10, parlo del Districte, i si és en general, millor, perquè hi ha d'haver un criteri força

aclaridor, perquè uns poden ser més guapos i altres poden ser més lletjos, però hi ha d'haver uns barems per persones, per superfície, etcètera. Això és el que volem saber. Això pel que fa a les subvencions.

I l'espai de l'Esquerra de l'Eixample és un tema diferent. Nosaltres anualment donem compte als socis per indicació del Districte de l'Esquerra de l'Eixample de les despeses i dels ingressos que hem tingut, que provenen de la subvenció que ens dona l'Ajuntament i que no sabem quant és, i això és el que jo i molts com jo volem saber. Perquè totes les despeses grosses les paga l'Ajuntament, suposo que a través del Districte, però no hi ha manera d'aclarir-ho, i això és el que desitgem moltes persones que se'ns aclareixi. Aquesta és la meva reivindicació, en nom meu i d'altres. Res més. Gràcies.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau, cedeix la paraula al Sr. Màxim López, gerent del Districte, perquè expliqui els criteris tècnics.

El Sr. Màxim López exposa:

Pel que fa al tema de la il·luminació, fa dos anys que es va fer una millora de la il·luminació en LED a la part de baix, que estava programat, ara estem amb les aprovacions dels plans d'inversió i és una de les zones on s'ha detectat aquesta deficiència de llum, per tant, en la mesura de la disponibilitat pressupostària es farà igual que es va fer a la part inferior, on es va fer la primera prova pilot d'il·luminació amb LED de Barcelona, entre altres llocs.

Pel que fa al tema de la valoració de les aportacions de subvencions, hi ha un pressupost limitatiu, per tant, el criteri és tenir en compte l'històric, és a dir, què es dona a cada àmbit de demanda en funció del projecte presentat. En aquest cas, l'àmbit seria el de gent gran, hi ha altres àmbits com dona, cultura, esports, temes socials... Després hi ha un enfocament de govern, les prioritats, i això pot variar l'històric. Hi ha anys en què, davant una situació de crisi, temes que donen suport a activitats de lleure queden reduïts per poder dotar de més recursos els temes més socials o d'atenció a col·lectius vulnerables. Aquest és un altre dels criteris que s'aplica. Per exemple, aquest any, tot i que estem en un escenari de pròrroga pressupostària, a iniciativa del Govern, tot i que no s'ha pogut aprovar un pressupost, la convocatòria de subvencions ha tingut un increment del 20% en general, que facilitarà valorar millor alguns projectes.

A partir d'aquest nivell es fa la valoració concreta del projecte. En el cas dels espais de gent gran, cada espai té unes necessitats. La subvenció no és l'única font de finançament, com coneixes, perquè hi ha les quotes de socis, que són baixes, però hi ha quotes de socis, que formen part dels ingressos sobre els quals informeu a la junta. Per tant, es tenen en compte quins ingressos genera l'espai de gent gran, quines capacitats de despesa té, i quines altres necessitats poden quedar no cobertes, que normalment es presenta en els

projectes, i la definició d'aquest projecte. És a dir, quina confiança en el grau de definició del projecte, que al final dóna la gent que el porta, el grau de treball del projecte i la confiança en el fet que el projecte podrà tirar endavant, perquè al final el tireu endavant vosaltres, nosaltres només donem el suport econòmic. Aquests criteris intenten trobar un espai d'equitat, en aquest cas en els espais de gent gran, però també es tenen en consideració les característiques concretes de cada espai de gent gran i els projectes presentats per cada espai de gent gran. Aquests serien els tres criteris genèrics, després s'entra en el detall i hi ha una valoració que pondera cada aspecte de cada un dels projectes que es presenten, i els tècnics del Districte l'incorporen a la proposta que s'eleva a la comissió, que és una comissió política que aprova les subvencions. A partir d'aquí, en aquest element de garantia que manifestava abans el regidor quant al funcionament de l'administració, hi ha un procés en què la proposta de subvencions es publica i hi ha la possibilitat de fer al·legacions.

Per acabar, pel que fa a les despeses que assumeix l'Ajuntament quant als espais de gent gran, com que tenim sis espais de gent gran amb molta gent, té una capacitat de funcionament pròpia molt elevada. Tot i que són quotes petites, generen una capacitat de recursos molt elevada. El segon element és que moltes de les activitats que fan els espais de gent gran són voluntàries, els monitors són voluntaris, per tant, no generen cost. El treball de les persones que esteu allà, i això s'ha de valorar molt positivament, alimenta el funcionament dels espais. El treball de l'espai de gent gran el feu vosaltres, i això no suposa costos. El que planteja l'Administració és posar l'espai, a vegades com en el teu cas és un espai de lloguer, altres vegades és de propietat, nosaltres posem l'espai, paguem els consums d'electricitat, gas i aigua, etc., paguem el telèfon, la neteja, el manteniment. Totes aquestes despeses es produeixen en moments concrets, hi ha temes que són més recurrents com els consums normals, però el manteniment depèn de si es trenca alguna cosa o no. Em sembla que fa poc teníem problemes de calefacció i aire, que va costar bastant de resoldre. Aquest any el vostre centre ha tingut una despesa elevada quant al manteniment.

Si voleu conèixer aquesta informació, a través de la dinamitzadora de gent gran del centre i de la persona referent de gent gran, la Montse Freixa —suposo que la coneixes—, podeu obtenir aquesta informació si la necessiteu.

La presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol, indica que ha acabat el torn i constata que el Sr. Albert Vila no vol intervenir.

El Sr. Màxim López comenta:

Si voleu ho parlem, si és d'interès en parlo, si no, parlem tu i jo i t'ho explico amb més detall.

El Sr. Arturo Puig subratlla:

S'ha preguntat això en diverses reunions de la junta que porta l'espai, però no se'ns ha donat resposta. El que molta gent vol saber i no entén, i a més a més crea mal ambient entre els socis, és que les quotes i la subvenció que dóna l'Ajuntament són uns 20.000 euros, però l'altra part puja molts diners més. I la gent diu: «Estem en una assemblea on s'està donant compte d'uns 20.000 euros», i es dóna l'explicació del que s'ha fet, però la gent no entén com pot ser que això només costi 20.000 euros. Això està fent mal veure el mateix Ajuntament, el cost del centre no són 20.000 euros, en són bastants més. Jo que al principi era tresorer —ara parlaria molta estona de tot aquest tema i crec que cansaria la gent, i com diu la Sra. Capdevila no és el moment— i és veritat que el que importa és saber la resta, que és la partida forta, que són molts més diners que aquests 20.000 euros, creiem. No se'ns vol dir, i quan ho vam preguntar l'any passat, com ho pregunto cada any, em van dir 6.000 i escaig euros, i fa vuit anys em van dir 100.000 euros i escaig, aleshores això no agrada.

El Sr. Màxim López pregunta quan se celebra la propera assemblea.

El Sr. Arturo Puig respon que encara no s'hi ha fixat la data.

El Sr. Màxim López comença a dir alguna cosa referent a la propera assemblea.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, intervé per demanar que no s'estableixi un diàleg. Indica que si han d'acabar d'aclarir alguna qüestió, ho poden fer tots dos posteriorment. A continuació, dóna la paraula a la Sra. Charo Martínez.

La **Sra. Charo Martínez** s'excusa per no haver demanat el torn de paraula amb antelació i comenta un tema que entén que s'ha tractat de manera indirecta:

Ha sortit molt el tema de la pobresa de la gent gran, però hi ha un tema terrible que cada vegada és més gran i que es veu perfectament sobretot a la nit pels carrers de la Dreta i de l'Esquerra de l'Eixample, que són els sense sostre. Els sense sostre cada vegada són més nombrosos i viuen en condicions veritablement lamentables. La major part d'ells són pobres, indigents, alcohòlics, i molts, drogats. Jo no en tinc prou amb el fet que l'Ajuntament o la Guàrdia Urbana em diguin que no s'hi pot fer res si no volen anar a dormir a un alberg. No en tinc prou, la gent no en té prou. Els veïns es queixen. Es podria fer alguna cosa més o iniciar algun tipus de procés perquè els sense sostre estiguin una mica més atesos i no visquin com estan vivint? Gràcies.

No vull resposta, només ho deixo dit.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau, facilita algunes explicacions respecte d'aquesta qüestió:

El tema dels sense sostre és un tema preocupant, evidentment, i fa poques setmanes es va presentar un informe en una comissió, potser fa dos mesos. A la Comissió de Serveis Socials de l'Ajuntament de Barcelona es va presentar l'informe sobre els sense sostre, l'informe sobre el sensellarisme, que és la paraula catalana que ho expressa.

Allà què es buscava? Primer fer una diagnosi del volum de persones que estan en aquesta situació a la ciutat de Barcelona. Ja se'n fa un seguiment habitualment, però amb aquest informe sobre l'estat es volia veure la situació de cada un d'ells, com s'està treballant i quines són les circumstàncies que els ha portat a aquesta situació per intentar revertir-la.

Crec que s'ha de dir que l'Ajuntament de Barcelona, i com he dit altres vegades no ara sinó des de fa anys, està treballant el tema dels sense sostre de forma important. Avui a Barcelona hi ha albergs per poder dormir, hi ha punts per obtenir aliments... No és que hi hagi un volum immens de recursos, però hi ha els recursos suficients perquè qualsevol persona que està en aquesta situació pugui tenir unes condicions mínimes sensiblement diferents. Però és un tema complicat, les voluntats no sempre coincideixen amb allò que a nosaltres ens agradaria, pel que sigui, perquè algú ha fet d'això un mode de vida, de mala vida, si voleu, però és la que ha escollit. No és fàcil perquè a algunes persones només se'ls podria obligar a anar als albergs si se'ls treu la capacitat d'acció i són tutelades per una altra persona, només en els casos en què perillés la seva vida, un jutge... no és fàcil.

Els Serveis Socials de la ciutat de Barcelona treballen de forma important des de fa anys per donar-los una alternativa de sostre, higiene i alimentació, com a mínim, però no és fàcil. I estem treballant-hi constantment, perquè a tots ens dol quan veiem una persona que està en aquestes condicions. Hi ha moltes actuacions, però no són constants en el temps. Hi ha persones que entren a albergs durant uns dies però després els abandonen, també per les mateixes condicions dels albergs, que van a menjadors socials, i que després segueixen, però és fruit de moltes coses. Però la ciutat no els té tan abandonats com es podria pensar quan veiem una persona i pensem que està abandonada. Estan menys abandonats, i en molts casos entra en conflicte amb les seves voluntats i possiblement si s'hagués fet una actuació al començament del procés...

Potser el que falla no és que estiguin abandonats, sinó que hauríem de tenir un tipus de serveis o de prestacions, o un estat del benestar tan potent, el que ens mereixeríem pel nostre nivell de renda i la nostra situació, que permetés que quan les situacions són inicials, quan es poden detectar i encara no s'han

degenerat, poguéssim actuar. Segurament aquí està la qüestió. El problema no és actuar quan ja s'ha produït el procés, i inclús així s'actua i en molts casos s'aconsegueix revertir la situació, s'hauria d'actuar quan la persona, per exemple, és desnonada i entra en aquesta via i aquí sí que tenim una feina important perquè probablement possibilitaria que no es caigués en una situació en què després fos més difícil d'actuar-hi. Aquí és on ens manquen més serveis, perquè no s'està fent la feina que s'hauria de fer, s'hi han de dedicar esforços econòmics i d'atenció.

No és una resposta, simplement és la meva opinió respecte al tema.

La **Sra. Charo Martínez** diu:

Us portaré un llistat de sense sostre de la Dreta de l'Eixample...

El **regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau**, aclareix que ell no diu que no n'hi hagi.

La **Sra. Charo Martínez** diu:

No, no, no, perquè sapigueu...

El **regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Agustí Colom i Cabau**, afirma:

Ho sabem. Inclús podria dir-li que ho sabem amb noms i cognoms i sabem l'història de cada un d'ells. En la mesura del possible es fa tot el que es pot.

La **presidenta del Districte de l'Eixample, Sra. Trini Capdevila i Burniol**, agraeix les darreres intervencions i l'assistència de tothom i, després de constatar que no hi ha ningú més que vulgui intervenir, dona per finalitzada l'Audiència Pública a les 20.38 hores, després d'una hora i vint-i-cinc minuts de durada i de la intervenció de 6 persones del públic que han pogut presentar les seves inquietuds, problemàtiques i situacions relatives al districte de l'Eixample, en dos torns d'intervenció i amb resposta directa per part del regidor del Districte, el Sr. Colom.